

Եղիշե Չարենց

Ու կտարածվի մի տրտում մշուշ

Ու կտարածվի մի տրտում մշուշ

Մանուշակագույն.

Կապույտի, ոսկու տրտմունակ մի հուշ

Խանձված հոգում...

Արևը ժպտաց, երբ կույս էր հեռուն,

Ու գունատ էր դեռ:

Արևը անցավ կապույտ դաշտերում՝

Մի ոսկի թիթեռ:

Կապույտը վառվեց, խանձվեց ոսկում,

Արևը անցավ.

Արևը անհուն ու որբ կապույտում՝

Բռնկված մի ցավ:

Իջնում է ահա մի տրտում մշուշ

Մանուշակագույն.

Կապույտի՛, ոսկո՛ւ տրտմունա՛կ վերհուշ՝

Խանձված հոգում...